

Prodej a vývoz předmětů kulturní hodnoty

Regulace vývozu předmětů kulturní hodnoty náležela k hlavním a z historického hlediska k nejstarším nástrojům ingerence státu v oblasti právní úpravy kulturního dědictví.

Otevření hranic po roce 1989 mělo citelný negativní aspekt v oblasti obtížně kontrolovatelného vývozu movitého kulturního dědictví. Z toho důvodu byl přijat zákon č. 71/1994Sb. o prodeji a vývozu předmětů kulturní hodnoty. Zákon byl posléze třikrát novelizován, a to zákony č. 122/2000 Sb., 80/2004Sb. a 281/2009Sb.

Z důvodové zprávy:

„Otevření hranic, privatizace obchodní sítě a restituce movitého majetku vytvořily zcela nové podmínky v oblasti obchodu s předměty kulturní hodnoty. Rozdíl mezi hodnotou české měny ve vztahu k měnám západních zemí vytvořily z České republiky velmi vhodný nákupní prostor a tak jsme svědky hromadného jednosměrného toku předmětů, které vytváří kulturní a historické povědomí národa, za hranice našeho státu.

Legislativa, vytvářená koncem padesátých let, samozřejmě již nemůže reflektovat současnou situaci. Její základ je dán vyhláškou ministerstva školství a kultury č. 239/1959 Ú.l., o vývozu kulturních památek a předmětů muzejní hodnoty, která stanoví povinnost vlastníka požádat o povolení k vývozu po předchozím vyjádření odborných institucí orgán státní správy, tj. ministerstvo kultury nebo krajský národní výbor. Novelizací zákona č.54/1959 Sb., o muzeích a galeriích, byla působnost k vydávání povolení k vývozu zúžena pouze na ministerstvo kultury, což při mnohonásobném rozšíření obchodu již není možné realizovat.

Druhým dokumentem je Úmluva o opatřeních k zákazu zamezení nedovoleného dovozu, vývozu a převodu vlastnictví kulturních statků - UNESCO, kterou Československá republika ratifikovala v roce 1977, ministerstvo zahraničních věcí publikovalo ve Sbírce zákonů jako svou vyhlášku č. 15/1980 Sb. a ke které se přihlásila i Česká republika v březnu t.r. Tato Úmluva se ale pohybuje v podstatě pouze v rovině všeobecných zásad.

Proto ministerstvo kultury ČR přistoupilo k formulaci nového zákona, kterým se stanoví podmínky pro vývoz předmětů kulturní hodnoty. V tomto návrhu se zavádí nový pojem - předmět kulturní hodnoty, jako pojem širšího významu, než předmět muzejní hodnoty, který zná vyhláška č. 239/1959 Ú.l. nebo běžně užívaný termín starožitnosti. Vzorem pro navrhovaný zákon bylo nařízení Rady Evropského společenství č. 3911/92 z 9.prosince 1992 o vývozu předmětů kulturní hodnoty. Stanoví povinnost vydávání pasportů pro vývoz takových předmětů, které přesáhnou limit kvalitativních ukazatelů stáří a tržní ceny, stanovené pro jednotlivé druhy předmětů. Tímto předpisem se řídí již např. Velká Británie, Francie, Nizozemí a přizpůsobit se budou muset i státy se striktními omezeními vývozu jako Itálie nebo Španělsko. Návrh jednoznačně vychází z uvedeného nařízení a z hlediska celkové koncepce je s ním v souladu. Určitá odchylka se projevuje ve stanovení okruhu předmětů, kterých se úprava týká. Předložený návrh je poněkud širší a obsáhlejší než nařízení Rady Evropského společenství, což je dáno zejména tím, že převážná většina předmětů uváděných v uvedeném nařízení je v České republice chráněna jako kulturní památky a z této ochrany vyplývá rovněž režim jejich vývozu. Další drobné rozdíly jsou dány zejména nutností respektovat specifika vnitrostátního trhu s předměty kulturní hodnoty, který se v určitých věcných okruzích zatím nevyvinul a celkově jej lze považovat za nevyrovnaný a rozkolísaný. Z tohoto důvodu u předmětů, kde jsou určujícími kritérii doba vzniku a cena, je cenová hladina nižší oproti uvedenému nařízení, neboť v této etapě nelze uplatnit prostý přepočít

ECU na českou korunu. Tam, kde je kvalitativním kritériem pouze doba vzniku, odpovídá předložený návrh intenzitě sběratelského zájmu.“

Definice předmětů kulturní hodnoty - §1 odst. 1 zákona

Předměty kulturní hodnoty podle tohoto zákona jsou přírodniny nebo lidské výtvořiny nebo jejich soubory, které jsou významné pro historii, literaturu, umění, vědu nebo techniku a splňují kritéria obsažená v příloze č. 1 tohoto zákona.

Z důvodové zprávy:

„Zákon vymezuje pojem "předmět kulturní hodnoty". Ochrana se s ohledem na svou podstatu týká především věcí movitých, ale nevyklučuje ani případnou ochranu věcí nemovitých. S ohledem na nutnost zpřesnění definice předmětu kulturní hodnoty je součástí zákona příloha, která specifikuje jednotlivé předměty a je konstruována tak, aby bylo docíleno rovnováhy mezi potřebami uměleckohistorické praxe a požadavkem na právní jistotu občana.“

Negativní vymezení působnosti zákona - § 1 odst. 2

Tento zákon se nevztahuje na prodej a vývoz kulturních památek a národních kulturních památek, který podléhá povolení podle § 20 zákona o státní památkové péči, sbírek muzejní povahy evidovaných v Centrální evidenci sbírek ministerstvem kultury podle zákona o ochraně sbírek muzejní povahy, jakož i sbírkových předmětů, které jsou součástí těchto sbírek, archiválií, originálů uměleckých děl žijících autorů, a na předměty dovezené do České republiky, které byly propuštěny do režimu dočasného použití.

Z důvodové zprávy:

„Věci chráněné jako kulturní památky, nebo podřízené režimu zákona č. 54/1959 Sb., o muzeích a galeriích, a dále archiválie ve smyslu zákona č. 97/1974 Sb., (v době přijetí zákona č. 71/1994Sb. ještě samozřejmě nebyl přijat zákon o ochraně sbírek muzejní povahy – pozn. autora) o archivnictví, ve znění pozdějších předpisů, jsou z režimu navrhovaného zákona vyloučeny s ohledem na zvláštní právní úpravu. Z působnosti zákona jsou rovněž vyloučeny předměty, které jsou originály děl výtvarných umění žijících autorů. Jejich podřazení navrhované právní úpravě by znamenalo nepřiměřené a neodůvodněné zásahy do práv žijících autorů.“

Režim vývozu - § 2 zákona

Odst. 1) Předměty kulturní hodnoty lze vyvézt z území České republiky, pouze jsou-li doloženy osvědčením k vývozu na dobu určitou nebo osvědčením k trvalému vývozu (dále jen "osvědčení"). Osvědčení nemůže být nahrazeno posudkem znalce.

Odst. 2) Osvědčení vydávají na základě žádosti podané vlastníkem předmětu kulturní

hodnoty, muzea, galerie, knihovny a pracoviště Národního památkového ústavu (dále jen "odborná organizace"), popřípadě Ministerstvo kultury (dále jen "ministerstvo"). Seznam odborných organizací s uvedením oborů, v nichž působí, a s vymezením jejich územní působnosti je uveden v příloze č. 2 k tomuto zákonu.

Odst. 3) Vlastník může na základě plné moci pověřit třetí osobu vykonáním všech úkonů spojených s vývozem předmětu kulturní hodnoty.

Odst. 4) Osvědčení k vývozu na dobu určitou se vydá, pokud předmět kulturní hodnoty není předmětem chráněným podle zvláštních právních předpisů, tj. není kulturní památkou nebo sbírkovým předmětem, evidovaným podle zákona o ochraně sbírek muzejní povahy.

Odst. 5) Osvědčení k trvalému vývozu se vydá, pokud předmět kulturní hodnoty není předmětem chráněným podle zvláštních právních předpisů (není kulturní památkou nebo sbírkovým předmětem, evidovaným podle zákona o ochraně sbírek muzejní povahy), nevykazuje znaky kulturní památky, ani není uveden v bodě XVII přílohy č. 1 k tomuto zákonu (předměty z oboru architektury a exteriérové objekty).

Z důvodové zprávy:

„Zákon podmiňuje vývoz chráněných předmětů doložitelnou existencí osvědčení, že tyto předměty nevykazují znaky kulturní památky, přičemž tyto znaky jsou stanoveny zvláštním předpisem. Tato podmínka dopadá na všechny vývozce chráněného předmětu bez ohledu na to, zda jde o vývoz chráněných předmětů, ke kterému dochází v rámci podnikatelské činnosti nebo mimo ni. S ohledem na předpokládané důkazní obtíže a zásadní nenávratnost chráněného předmětu ze zahraničí se nerozlišuje mezi dočasným nebo trvalým vývozem. Rovněž není relevantní právní vztah vývozce k chráněnému předmětu. To znamená, že tento vztah nemusí být vztahem vlastnickým.

Okruh odborných organizací (muzeí, galerií a památkových organizací) je stanoven tak, aby byly vytvořeny podmínky pro pružné vydávání osvědčení. V naprosté většině půjde o instituce státní, neboť právě stát na sebe vzal povinnost chránit kulturní bohatství a bude k tomu vždy disponovat určitými finančními prostředky. Není přitom právně významné, zda jde o instituce ústřední či regionální. Návrh však nevylučuje, aby jako odborné zařízení působila i některá nestátní právnická osoba.“

Osvědčení předmětů kulturní hodnoty sakrální a kultovní povahy a z oboru archeologie - § 3 zákona

Předměty kulturní hodnoty z oboru archeologie a předměty kulturní hodnoty sakrální a kultovní povahy nabízené k prodeji musí být opatřeny osvědčením k trvalému vývozu; kupujícímu musí být spolu s předmětem kulturní hodnoty předáno osvědčení ve třech stejnopisech označených B, C a D.

Nabídkou k prodeji podle se rozumí i vystavení předmětů ve veřejných prodejních prostorách, na dražbách a sběratelských trzích.

Z důvodové zprávy:

„Velká část chráněných předmětů je běžně nabízena k prodeji v obchodní síti, zejména ve starožitnictví, popř. zastavárnách. Zatížení kupujících subjektů povinností následně žádat o vydání osvědčení by nepochybně negativně ovlivnilo prodejnost jednotlivých předmětů a v řadě případů i vyloučilo možnost takový předmět prodat - zejména s ohledem na stanovený režim pro vydávání osvědčení. Rovněž nelze spravedlivě na kupujícího žádat, aby v okamžiku koupě nevěděl, zda mu předmět bude umožněno vyvézt či nikoliv. Zakotvuje se proto povinnost opatřit tyto předměty osvědčením ještě před prodejem. Tato konstrukce zajišťuje, že kupující má jistotu volného vývozu předmětu a zároveň jsou mu vydány doklady k vývozu potřebné. Na druhé straně stát má možnost uplatnit zájem na ochraně určitých předmětů, aniž by tím omezoval vlastnická práva.“

Žádost o vydání osvědčení - § 4 zákona

Odst. 1) Žádost o vydání osvědčení k vývozu na dobu určitou a žádost o vydání osvědčení k trvalému vývozu, jejichž vzory jsou uvedeny v přílohách č. 3 a 4 k tomuto zákonu, předkládá vlastník odborné organizaci ve čtyřech stejnopisech označených A, B, C a D.

Odst. 2) Tato žádost se předkládá oborově a místně příslušné odborné organizaci podle místa trvalého pobytu nebo sídla vlastníka. Je-li vlastníkem fyzická nebo právnická osoba, která nemá na území České republiky trvalý pobyt nebo sídlo, předloží se žádost místně příslušné odborné organizaci podle místa, kde se předmět kulturní hodnoty nacházel v době jeho nabytí. Nelze-li místní příslušnost odborné organizace podle věty druhé určit, předloží se žádost kterékoli oborově příslušné odborné organizaci.

Odst. 3) Vlastník je povinen umožnit ohledání předmětu kulturní hodnoty a poskytnout odborné organizaci, popřípadě ministerstvu potřebnou součinnost. Nesplnění této povinnosti je pod sankcí podle § 8 odst. 2 písm. a) tohoto zákona.

Z důvodové zprávy:

„Ke kvalifikovanému posouzení předmětů je nezbytné, aby odborné zařízení mělo k dispozici základní identifikační údaje, za které se považují zejména takové údaje, které vylučují záměnu předmětu. Rovněž je nutné, aby základní rozsah těchto údajů byl ve všech případech stejný. Zakotvuje se proto povinnost předkládat žádost na formuláři uvedeném v příloze č. 2.“

Lhůta pro vydání osvědčení § 5

Odst. 1) Lhůta pro vydání osvědčení odbornou organizací je 21 kalendářních dnů od doručení žádosti odborné organizaci.

Odst. 2) Pokud odborná organizace po posouzení předmětu kulturní hodnoty osvědčení nevydá, žádost v této lhůtě postoupí ministerstvu. O svém postupu současně písemně vyrozumí vlastníka.

Odst. 3) Ministerstvo ve lhůtě 3 měsíců od doručení žádosti odborné organizací vydá vlastníku osvědčení, nebo vykazuje-li předmět kulturní hodnoty znaky kulturní památky a byla-li podána žádost o vydání osvědčení k trvalému vývozu, osvědčení nevydá a zahájí řízení podle zákona o státní památkové péči. Osvědčení nevydá rovněž v případě, že předmět

kulturní hodnoty je kulturní památkou nebo sbírkovým předmětem, evidovaným podle zákona o ochraně sbírek muzejní povahy.

Odst. 4) Byla-li podána žádost o vydání osvědčení k trvalému vývozu a osvědčení nebylo vydáno z důvodu, že jde o předmět kulturní hodnoty, který je uveden v bodě XVII přílohy č. 1 k tomuto zákonu, vydá o tom ministerstvo ve lhůtě 3 měsíců rozhodnutí.

Z důvodové zprávy:

„Lhůta pro vydání osvědčení byla stanovena s přihlédnutím k personálnímu vybavení a kapacitním možnostem odborných organizací. Lze ji považovat za přiměřenou i z hlediska žadatele, jehož práva nejsou podstatným způsobem omezena.

V případě, že chráněný předmět vykazuje znaky kulturní památky, návrh umožňuje, aby byl předmět prohlášen za kulturní památku. Tím je dosaženo jednak dalšího nezávislého posouzení předmětu v řízení podle zákona o státní památkové péči a v případě jeho prohlášení i změna právní kategorie předmětu a převedení do jiného přísnějšího povolovacího vývozního režimu. Proti této změně právní kategorie předmětu se lze bránit právními prostředky stanovenými zvláštními předpisy. Pokud se v řízení o prohlášení za kulturní památku neprokáže taková výjimečnost předmětu, aby byl zájem na jeho prohlášení, je stát povinen vydáním osvědčení jeho vývoz umožnit.“

Náležitosti osvědčení - § 6 zákona

Odst. 1) Osvědčení se vlastníku vydává ve třech stejnopisech označených B, C a D. Odborná organizace nebo ministerstvo archivují stejnopis označený A po dobu 20 let.

Odst. 2) Osvědčení je žadateli vydáno za poplatek 500 Kč. Toto ustanovení se nevztahuje na vydání osvědčení podle § 2 odst. 4, § 3 odst. 1 a § 5 odst. 3. Příjemcem poplatku je odborná organizace.

Odst. 3) Osvědčení k vývozu na dobu určitou lze vydat nejdéle na dobu 5 let.

Odst. 4) Osvědčení k trvalému vývozu platí po dobu 3 let ode dne jeho vydání.

Odst.5) Osvědčení podle tohoto zákona není vývozním povolením, ale odborným stanoviskem, které osvědčuje, že chráněný předmět nevykazuje znaky kulturní památky. Jeho vydávání proto není podřízeno obecným předpisům o správním řízení.

Povinnosti vývozce - § 7 zákona

Odst. 1) Fyzická nebo právnická osoba, která předmět kulturní hodnoty vyváží (dále jen "vývozce"), je povinna předložit stejnopisy označené B, C a D celnímu úřadu propouštějícímu tento předmět do režimu vývozu nebo do režimu pasivního zušlechťovacího styku, a v případě, že tímto celním úřadem bude vnitrozemský celní úřad, i pohraničnímu celnímu úřadu, u kterého předmět kulturní hodnoty vystupuje do zahraničí a který výstup do osvědčení vyznačí.

Odst. 2) Celní úřad propouštějící předmět kulturní hodnoty do režimu vývozu nebo do režimu pasivního zušlechťovacího styku potvrdí všechny předložené stejnopisy osvědčení. (Režim

pasivního zušlechťovacího styku umožňuje, aby zboží Společenství bylo dočasně vyvezeno z celního území Společenství za účelem podrobení zušlechťovacím operacím a aby výrobky vzniklé z těchto operací byly dovezeny zpět a propuštěny do volného oběhu s úplným nebo částečným osvobozením od dovozního cla. Do tohoto režimu tak může být propuštěno pouze zboží Společenství. Na rozdíl od režimu vývozu umožňuje režim pasivního zušlechťovacího styku získat při následném dovozu zušlechtěných výrobků finanční výhodu ve smyslu úplného nebo částečného osvobození od dovozního cla.)

Odst. 3) Pohraniční celní úřad odešle stejnopis označený B ministerstvu nejpozději do 15 dnů ode dne uskutečnění vývozu. Stejnopis označený C provází předmět kulturní hodnoty, stejnopis označený D si vývozce ponechá pro případnou kontrolu.

Odst. 4) Zpětný dovoz předmětu kulturní hodnoty vyvezeného na dobu určitou potvrdí celní úřad na stejnopisech označených C a D. Stejnopis označený C náleží vlastníkově, stejnopis označený D je povinna fyzická nebo právnická osoba, která předmět kulturní hodnoty dováží (dále jen "dovozce"), odevzdat ve lhůtě 15 dnů po uplynutí doby stanovené v osvědčení pro vývoz na dobu určitou odborné organizaci, která osvědčení vydala, nebo ministerstvu, pokud osvědčení vydalo. Dovozce je rovněž povinen na vyžádání předložit předmět kulturní hodnoty po zpětném dovozu ke kontrole a identifikaci odborné organizaci, která osvědčení vydala, nebo ministerstvu, pokud osvědčení vydalo, nebo tuto kontrolu a identifikaci umožnit na místě uložení předmětu.

Odst. 5) V případě, že se vývoz neuskutečnil, je vlastník povinen vrátit stejnopisy označené B, C a D odborné organizaci, která osvědčení vydala, nebo ministerstvu, pokud osvědčení vydalo, a to nejpozději do 15 dnů ode dne ukončení platnosti osvědčení.

Odst. 6) Odborné organizace sledují dodržování lhůt k vývozu na dobu určitou a jejich nedodržení oznámí písemně ministerstvu nejpozději do 30 dnů po uplynutí lhůty.

Z důvodové zprávy k § 6 a 7 zákona:

„Stanoví se postup při vydání osvědčení a způsob nakládání s jeho jednotlivými vyhotoveními. Tento postup je v souladu s Úmluvou UNESCO o opatření k zákazu a zamezení nedovoleného dovozu, vývozu a převodu vlastnických kulturních statků z roku 1970 (vyhláška č.15/1980 Sb.).“

Postup v případě vývozu předmětu kulturní hodnoty bez osvědčení - § 7a zákona

Odst. 1) V případě, že vývozce podá u celního úřadu celní prohlášení, kterým navrhuje propustit předmět do režimu vývozu nebo do režimu pasivního zušlechťovacího styku, a celní úřad má podezření, že vyvážený předmět je předmětem kulturní hodnoty, který je vyvážen bez osvědčení, a vývozce neprokáže, že o předmět kulturní hodnoty nejde, tento předmět zajistí, informuje o tom neprodleně oborově a místně příslušnou odbornou organizaci podle sídla celního úřadu a umožní jí ohledání předmětu. Obdobně postupuje celní úřad v případě, kdy je uskutečňován vývoz takového předmětu a celní prohlášení nebylo podáno.

Odst. 2) Odborná organizace je povinna neprodleně, nejdéle však ve lhůtě 15 pracovních dnů ode dne podání informace, vyhotovit pro celní úřad posudek o tom, zda vyvážený předmět je předmětem kulturní hodnoty. Jedno vyhotovení posudku obdrží rovněž vývozce.

Odst. 3) Vývozce je povinen strpět úkony nezbytné k identifikaci a prověření předmětu.

Odst. 4) Náklady související se zajištěním předmětu a se zpracováním posudku hradí vývozce, pokud mu bylo prokázáno porušení tohoto zákona.

Dohled - § 7b zákona

Dohled nad dodržováním povinností stanovených tímto zákonem provádí ministerstvo a celní orgány. Tím není dotčeno oprávnění celních orgánů vyplývající ze zvláštního zákona.

Sankce - § 8 zákona

Odst. 1) Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

a) vyváží nebo vyveze předmět kulturní hodnoty bez osvědčení, nebo

b) při prodeji nabídne předmět kulturní hodnoty z oboru archeologie nebo předmět kulturní hodnoty sakrální a kultovní povahy bez osvědčení k trvalému vývozu.

Odst. 2) Vlastník se dopustí přestupku tím, že

a) neumožní ohledání předmětu kulturní hodnoty nebo neposkytne odborné organizaci, popřípadě ministerstvu potřebnou součinnost (§ 4 odst. 3),

b) nevrátí stejnopisy označené B, C a D ve stanovené lhůtě odborné organizaci, která osvědčení vydala, nebo ministerstvu, pokud osvědčení vydalo, v případě, že se vývoz neuskutečnil (§ 7 odst. 4), nebo

c) nedoveze ve stanovené době zpět předmět kulturní hodnoty vyvezený na dobu určitou stanovenou v osvědčení.

Odst. 3) Vývozce se dopustí přestupku tím, že

a) nepředloží stejnopisy označené B, C a D celnímu úřadu (§ 7 odst. 1), nebo

b) nestrpí úkony nezbytné k identifikaci a prověření předmětu (§ 7a odst. 3).

Odst. 4) Dovozece se dopustí přestupku tím, že ve stanovené lhůtě neodevzdá stejnopis označený D odborné organizaci, která osvědčení vydala, nebo ministerstvu, pokud osvědčení vydalo, nebo na vyžádání nepředloží předmět kulturní hodnoty ke kontrole a identifikaci, anebo tuto kontrolu neumožní na místě uložení předmětu (§ 7 odst. 3).

Odst. 5) Za přestupek podle odstavce 1 a odstavce 2 písm. c) lze uložit pokutu do 5 000 000 Kč a za přestupek podle odstavce 2 písm. a) a b) a podle odstavců 3 a 4 lze uložit pokutu do 20 000 Kč.

Odst. 6) Dopustí-li se protiprávního jednání uvedeného v § 8 odst. 1 až 4 právnická osoba, uloží se jí pokuta ve výši podle odstavce 5.

Odst. 7) Odborné organizaci, která písemně neoznámí ministerstvu nedodržení lhůt k vývozu na dobu určitou ve stanovené lhůtě (§ 7 odst. 5), se uloží pokuta ve výši 20 000 Kč.

Kritéria pro ukládání sankcí - § 8a zákona

Odst. 1) Při určení výměry pokuty právnické osobě se přihlédne k závažnosti protiprávního jednání, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům a k okolnostem, za nichž bylo spácháno.

Odst. 2) Odpovědnost právnické osoby za protiprávní jednání zaniká uplynutím 3 roků od jeho spáchání.

Odst. 3) Za protiprávní jednání podle § 8 odst. 1, § 8 odst. 2 písm. a) a c) a § 8 odst. 4 lze právnické osobě uložit propadnutí věci, pokud jí tato věc náleží a pokud byla ke spáchání protiprávního jednání užita nebo určena. Vlastníkem propadlé věci se stává stát.

Odst. 4) Přestupky a protiprávní jednání právnických osob podle tohoto zákona v prvním stupni projednává ministerstvo.

Odst. 5) Protiprávní jednání spáchané fyzickou osobou, která je podnikatelem, při podnikatelské činnosti nebo v přímé souvislosti s podnikatelskou činností se posoudí podle ustanovení tohoto zákona o odpovědnosti a postihu právnické osoby.

Odst. 6) Pokuty vybírá a vymáhá ministerstvo.

Odst. 7) Výnos z pokut je příjmem státního rozpočtu.

Obecná ustanovení - § 9 zákona

Odst. 1) Osvědčení podle tohoto zákona nenahrazuje povolení k vývozu podle zvláštních předpisů.

Odst. 2) S výjimkou § 5 odst. 4, § 7a odst. 1, § 8 a 8a se na postup podle tohoto zákona nevztahují obecné předpisy o správním řízení. Odvolání proti rozhodnutí podle § 7a odst. 1 nemá odkladný účinek.

Zákon má 4 obsáhlé přílohy:

Příloha č. 1 obsahuje seznam předmětů kulturní hodnoty

Příloha č. 2 obsahuje seznam odborných organizací, pověřených vydávat osvědčení podle své specializace

Příloha č. 3 obsahuje formulář žádosti o vydání osvědčení pro vývoz z území České republiky na dobu určitou

Příloha č. 4 obsahuje formulář žádosti o vydání osvědčení pro trvalý vývoz z území České republiky

